

[Justitsministeren.]

knyttet visse Forbehold, idet han havde forbeholdt sig, at hvis Situationen skulde rette sig og Forretningen blive lidt bedre, vilde han have Lejlighed til at indtræde i sit Søjlehus igen og indtræde i Forretningen, og det var klart, at efter alt, hvad der var passeret, kunde Statsbanerne, naar han først var kommet ud, ikke paa ny tage Jacobson ind i dette Lejemaal. De vilde have en endelig Afgørelse af Sagen, og derfor accepterer de det første af Tilbudene, nemlig Udløsningen, og i Overensstemmelse med de Principper, som altsaa Jacobson selv har foreslaaet, udregner man hans Erstatningssum til 141 000 Kr., og det godkender Jacobson. Efter at dette er sket, søger Offentlige Arbejder Hjemmel til at faa disse Penge anvist til Jacobson. Det gaar igennem i Finansudvalget, Jacobson faar sine Penge, og Jacobson betegner selv i et af de Breve, han har skrevet til Ministeriet i denne Periode, dette som en endelig Ordning.

Nu skulde man altsaa tro, at nu var denne Sag ude af Verden, men det er den ikke, for aldrig saa saare er Ordningen truffet, før Jacobson begynder igen og siger, at han har skam endnu forskellige Penge til gode. Der er ingen, der rigtig kan forstaa, hvad det er for Penge, han har til gode; han har snakket om meget store Beløb. Og nu begynder han paa en helt ny Taktik, nemlig at anmelde Statsbanerne for Bedrageri over for ham. Han indgiver disse Anmeldelser til Justitsministeriet, hvor hans Anmeldelser bliver meget nøje undersøgt, dels ved Politiets Bistand og dels i selve Ministeriet, der gennemgaar det fremkomne Materiale, og det er umuligt for noget tænkende Menneske at komme til det Resultat, at der skal foreligge noget som helst Bedrageri fra Statsbanernes Side. Der er ikke Skygge af Antydninger i saa Henseende, og selvfølgelig bliver derfor disse Bedragerianmeldelser afvist.

I Ministeriet for offentlige Arbejder er man imidlertid stadig pæn over for Jacobson, og man ræsonnerer som saa: denne Sag maa jo være gaaet Manden paa Nerverne, er der en eller anden Maade, hvorpaa vi kan hjælpe ham? Kan vi ikke paa en eller anden Maade faa denne Sag gennemgaaet med ham fra A til Z? Man beslutter sig da til at henvende sig til Justitsministeriet, om ikke man kan træde sammen med Jacobson og se at grave sig igennem Sagen, komme til Bunds i den og forklare ham, hvorledes den ligger, og at der ikke er noget som helst mere at snakke om; og hvis der er det, ja,

Gud bevares, saa maa Statsbanerne give ham Erstatning. Det bliver saa overdraget til Departementschef Svendsen i Justitsministeriet at foretage en Undersøgelse, og Departementschefen har foretaget en meget grundig Undersøgelse. Han har gennemgaaet detailmæssigt hvert eneste Punkt, hvor der kunde være Spørgsmaal om, at der skulde kunne ydes Jacobson en eller anden Erstatning. Det hele er gennemgaaet meget minutiøst; Gennemgangen resulterede i et Brev til Ministeren for offentlige Arbejder af 23. April 1938, hvori der gøres meget indgaaende Rede for Sagen, og jeg kan se dels af Brevet og dels af den Protokol, der er ført dengang, at det har været meget besværligt, ja, næsten umuligt at faa Jacobson til at gaa ind i et positivt Arbejde; han vil ikke have noget med Detailler; det interesserer ham slet ikke, han vil ikke være med til at forhandle de enkelte Punkter; han vil se stort og large paa det og kun tale om Falsknerier, om moralsk Ret, at han er blevet ført bag Lyset, og hvad man ellers kan støde ud. Det er det eneste, han vil debattere, men derimod vil han ikke gaa i Detailler og gennemgaa Materialet paa loyal Maade. Saa vidt jeg mindes, udeblev han til sidst, saa de sidste Forhandlinger blev ført uden Jacobsons Tilstedeværelse.

Resultatet af denne Undersøgelse fra Departementschefens Side, som stod paa i Marts—April 1938, var altsaa det nævnte Brev til Trafikministeren, dengang Trafikminister Fisker, og Departementschefens Redegørelse gaar med Hensyn til alle Punkter ud paa, at der ikke er noget som helst Holdepunkt for de Krav, Jacobson har fremsat over for Ministeriet for offentlige Arbejder.

Der er kun et eneste Punkt, hvor Departementschefen siger, at der muligvis kunde bebrejdes Ministeriet for offentlige Arbejder noget. Det er Spørgsmaalet med Hensyn til Jarmunds Kiosk. Der synes Departementschefen, at Banerne straks fra Begyndelsen burde have indtaget det Standpunkt, at det var dem, der skulde flytte Kiosken og bære de dermed forbundne Udgifter; men Departementschefen kommer alligevel til det Resultat, at der ikke er Spørgsmaal om nu at tillægge Jacobson nogen Erstatning, for han har jo i den Anledning faaet sine 3 000 Kr., netop det Beløb, han selv havde forlangt. Nu kom der noget om, at Jacobson ogsaa siger, at han har lagt Penge ud til Jarmund, at han har maattet betale nogen Erstatning til Jarmund. Det er altsaa noget, der først dukker op nu — Forhandlingerne med Jarmund